Abyssus och en framtid inom skräckfilm

En plan för en specialiserad karriär i skapandet av skräckfilm med filmen Abyssus som grund

Emil Jokipalo & Kim Westerlund

Examensarbete / Degree Thesis

Utbildningsprogram / Degree Programme

2019

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Mediekultur
Identifikationsnummer:	
Författare:	Emil Jokipalo & Kim Westerlund
Arbetets namn:	Abyssus och en framtid inom skräckfilm
Handledare (Arcada):	Tomas Träskman
Uppdragsgivare:	

Sammandrag:

Denna text är den skriftliga delen av ett konstnärligt arbete som jag, tillsammans med Kim Westerlund, har skrivit.

Min del fokuserar på distributionen av film, både allmänt och specifikt av vår slutprodukion: den korta skräckfilmen "Abyssus".

Arbetet berättar allmänt om hur distributionen av film går till, samt vilka medel vi använt oss av I vårt försök att få spridning av vår film.

Syftet med detta arbete är att försöka öka förståelsen för skräckfilm och hur vi på bästa möjliga sätt kan få spridning och distribuera vår kortfilm Abyssus.

Arbetet kan även fungera som en guide till den som också vill distribuera sin korta skräckfilm.

Jag lyfter fram relevanta festivaler inom skräckgenrén och hur man kan anmäla sig till festivaler med hjälp av FilmFreeway-plattformen.

Arbetet diskuterar även budgeten för distributionsprocessen där jag kom fram till att det skall man räkna in i filmens budget redan från början.

Jag har använt mig av egna erfarenheter, andras slutarbeten som berättar om distribution av film samt diskuterat ämnet med vissa lärare för detta arbete.

Jag har, tillsammans med Kim Westerlund, kommit fram till den slutsatsen att kommunikation och tillit har varit den största orsaken till att vår kortfilm, Abyssus, lyckades så väl.

Detta arbete har varit givande för mig med tanke på att jag studerat producentskap, försökt distribuera filmen samtidigt som jag skrev mitt slutarbete och har nu en djupare förståelse för distributionen av korta skräckfilmer.

Nyckelord:	Skräckfilm, Distribution, Kortfilm, Abyssus, Filmfestival, Konstnärligt arbete
Sidantal:	45
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	23.05.2019

INNEHÅLL / CONTENTS

1 Inledning 10

1.1 Kort sammanfattning 10

1.2 Målsättningar och syfte 11

1.3 Konstnärlig metod 12

2 Slutproduktion 14

2.1 Abyssus 14

2.1.1 Grundinformation 14

2.1.2 Info 14

2.1.3 Berättelse 14

2.1.4 Logline 15

2.1.5 Dramaturgin 15

2.1.6 Den subjektiva och den objektiva berättelsen 16

2.1.7 Filmens huvudkonflikter 17

2.1.8 Filmens inre konflikter 17

3 Den kreativa processen bakom Abyssus 17

3.1 Vägen som ledde till Abyssus som idé 17

3.2 Abyssus tar form 20

3.3 Inspelning och postproduktion 24

3.4 Abyssus som färdig produkt 26

4 Jag som regissör 26

4.1 Personlig strävan under projektet Abyssus 26

4.2 Tillämpning och utveckling 27

4.3 Målsättningar inför en oklar framtid 28

5 Distribution 28

5.1 Distribution av film 28

5.2 Distribution av kortfilm 29
6 Nära och distant framtid för Abyssus 30
6.1 Distributionsplan och marknadsföring för filmen Abyssus (av Emil Jokipalo) 31
6.1.1 Vilket är det bästa sättet att få spridning på filmen? 33
6.1.2 Plattformer 34
6.1.3 Budget 34
6.1.4 Press kit 37
6.1.6 Jämförelse med stora studio produktioner 37
6.1.7 Finlands filmstiftelse 38
6.2 Målsättningar och arbetsramar för framtida projekt 38
7 Sammanfattning 39
Källor / References 41
Bilagor / Appendices 42
Festival lista 42

Figurer / Figures

Figur 1. Distribution av film 6
Figur 2. Distribution av kortfilm 6

1 INLEDNING

Skräckfilm har länge varit filmgenre-familjens svarta får. Bland branschmänniskor, finansiärer och tillochmed mediakonsumenter av alla slag existerar det individer som anser att skräckfilm inte är lika mycket värd som de andra genrefilmerna och lumpar ibland även in skräck med pornografi.
I vårt examensarbete, som är ett konstnärligt arbete, kommer vi (Emil Jokipalo & Kim Westerlund) att diskutera om skräckfilmens position genom åren ur både konsumenters samt producenters ögon. Ett konstnärligt arbete beskrivs på följande vis på Yrkeshögskolan Arcadas hemsida:

> såsom en film eller motsvarande, där examensarbetet utgörs av en produktion och en rapport som beskriver yrkesmässiga överväganden och val som studenten gjort under skapandeprocessen.
> (Yrkeshögskolan Arcada, 2019)

För läsaren vill vi understryka att det också finns en film att se i samband med detta arbete. Varför vi ämnar göra detta arbete är skräckfilmen Abyssus som vi skapat under året 2018. Abyssus handlar om en man som vaknar då han blir levande begravd. Berättelsen talar om desperation och hopplöshet, med en stark känsla av obehag och rädsla som förstärks med hjälp av ett ypperligt ljudarbete. Responsen vi fått från personer som sett Abyssus har varit väldigt uppmuntrande och vi har satt siktet på en karriär inom skräckfilm, men istället för att dyka huvudet före in i genre specialisering i hopp om att lyckas gång på gång att skapa film som får likvärdig eller bättre respons väljer vi att ta oss en titt på våra förutsättningar i förhand.
Eftersom den allmänna delen av vårt examensarbete baserar sig i sin grund på Abyssus kommer vi även att sätta fokus på Abyssus framtid, inte bara vår egen. Emil Jokipalo kommer att redovisa för sina planer av filmens distribution, i teori samt praktik. Kim Westerlund dyker djupare in på den skapandeprocess som användes för Abyssus och reflekterar över vad i förhandsarbetet var det som ledde till slutprodukten, med ändamålet att kunna återskapa liknande samt bättre kvalité.

1.1 Kort sammanfattning

I korthet handlar detta arbete om förutsättningar för skräckfilm i Finland. Vi ämnar att bygga upp och berätta om hur vi tänker gå tillväga för att uppnå våra mål både genom forskning och självreflektion som baseras i det arbete vi gjort för att skapa skräckfilmen Abyssus samt hur vi tänkt få ut vår produktion på en bredare marknad.

1.2 Målsättningar och syfte

Det allmänna syftet är att öka förståelsen och skapa skräckfilm inom Yrkeshögskolan Arcada..

Vårt specifika syfte är att få spridning på kortfilmen Abyssus.

Examensarbetets målsättning är att diskutera förutsättningarna för skapande och spridning av korta skräckfilmer. Vi vill i denna studie förstå eventuella kopplingar mellan manus författandet och regisserandet av skräck(film), och hur man distribuerar och sprider den på bästa sätt.

Mera kollaborativa former att arbeta med manuskript diskuteras för att förstå skräck som produkten av något individuellt och samtidigt kollektivt. Studien bygger på en förståelse av skräckfilm både som en känsla (skräck) och ett konstverk som försöker väcka denna känsla. Skräcken är individuell, den är det bultande hjärtat när känslan av skräck kryper nerför ryggraden. Vi tycker ämnet för examensarbetet är intressant eftersom skräck fascinerar människor, skräcken drar människor till sig trots att det inte finns en logisk förklaring till det. Vi älskar skräck, trots att vi vet bättre.

Våra forskningsfrågor är:

- Hur skriver man skräck(film)

- Hur skapar man skräck(film)

- Hur distribuerar man skräck(film)

Produkten av examensarbetet är utöver denna rapport, skräckfilmen Abyssus, samt en

distributionsplan.

Vi tror att detta skapar en bättre förståelse för hur man skapar skräck(film).

1.3 Konstnärlig metod

I en artikel vid namn “The Production of Knowledge in Artistic Research” som handlar om konstnärlig forskning beskriver Henk Borgdorff processen såhär:

Methodologically speaking, the creative process forms the pathway (or part of it) through which new insights, understandings and products come into being. (Borgdorff H., 2010.)

Is the researcher trying to reveal something of the secrets of the creative process, of artistic practice, or is the methodological deployment of the artistic creative process best suited because it takes an unmediated route to investigate from inside what is at work in art?

“Henk Borgdorff The Production of Knowledge in Artistic Research”

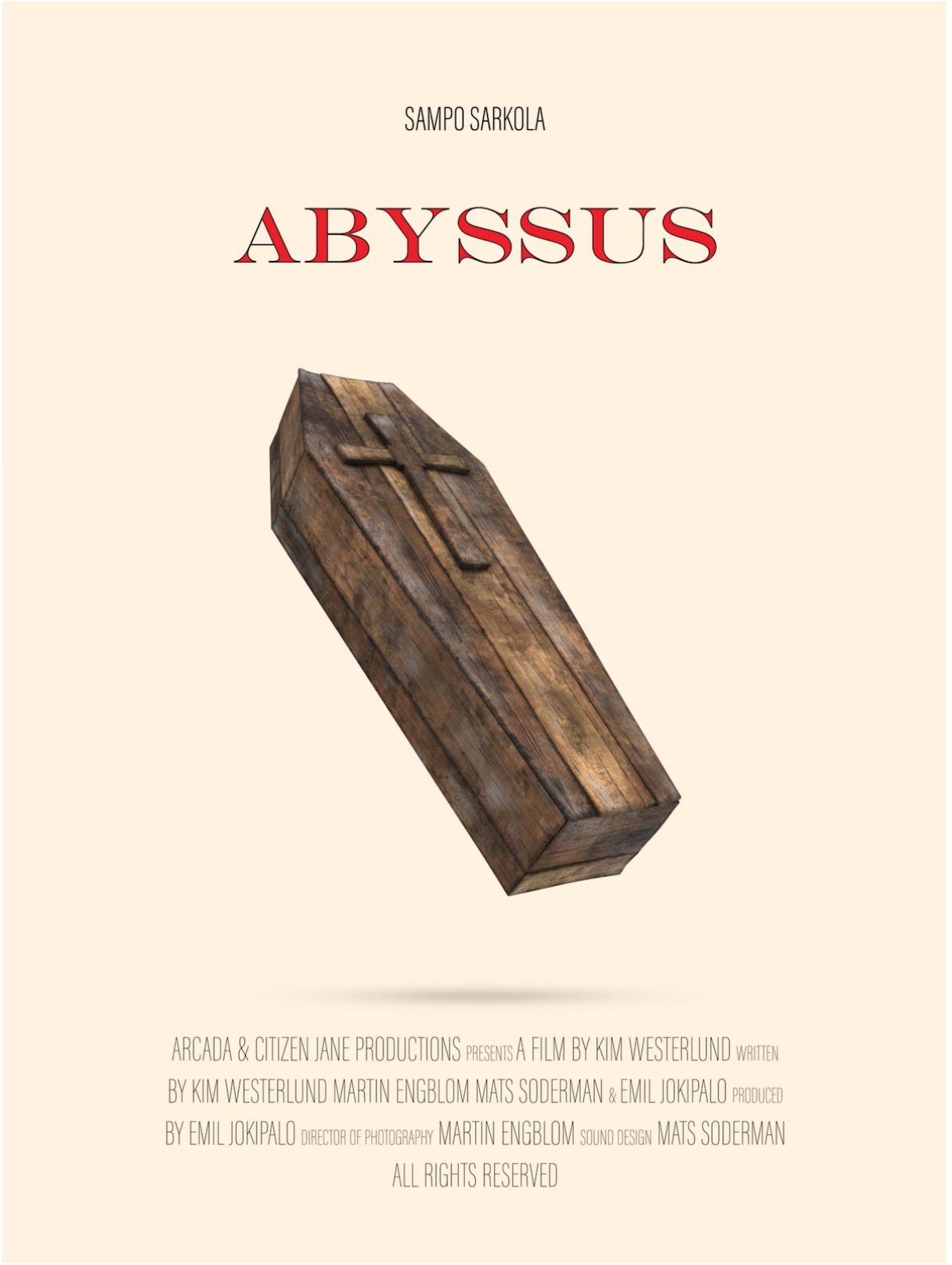

Filmaffischen för filmen Abyssus, som är ett beställningsarbete av konstnären Noel Woldai från Enschede i Nederländerna.

2 SLUTPRODUKTION

2.1 Abyssus

2.1.1 Grundinformation

Genré: Skräck, thriller, kortfilm

År: 2018

Land: Finland

Längd: 9 minuter 21 sekunder

Huvudroll: Sampo Sarkola

Regi: Kim Westerlund

Manus: Kim Westerlund, Mats Söderman, Martin Engblom & Emil Jokipalo

Ljud: Mats Söderman

Foto: Martin Engblom

Producent: Emil Jokipalo

2.1.2 Info

Abyssus är en kort skräckfilm på under tio minuter. De skrämmande elementen i filmen baserar sig på känslor av obehag som väcks av filmens klaustrofobiska och mörka natur.

2.1.3 Berättelse

Abyssus handlar om en man som blir levande begravd. Det enda han har med sig i kistan är en tändare. När han försöker ta sig ut förgäves tror han sig höra sin räddning, men det visade sig vara den värsta mardrömmen han någonsin skådat.

2.1.4 Logline

En man sänks ner under jorden för att få se det hans värsta mardrömmar inte ens kunde framkalla.

2.1.5 Dramaturgin

- Anslag, presentation och första vändpunkten

Abyssus börjar genom att hoppa rätt in i handlingen, utan att berätta något om vad som hänt före den scen som utspelar sig. En man med blodiga kläder och ett sår vid sin tinning ligger i en låda av trä som sakta sänks ner i en grop. Lådans form är rektangulär och brädorna mörka till sin färg. Han vaknar ur sin medvetslöshet först efter att lockets spikats fast och lådan börjar täckas med jord. Mannens ordlösa skrik efter hjälp får inget svar och det svaga solljuset utifrån tynar snabbt bort då jorden slukar honom hel. Med användning av närgående bilder på mannen i kistan lägger vi in tittaren i samma knipa som honom, ljuden är dämpade och den enda källan av ljus är lågan från en tändare som han grävt fram ur sin ficka. Då man endast kan se mannen som vrider sig i lådan för att uppfatta vad som sker i ett svagt sken och enbart kan höra besvärade andetag och lågan som brinner sugs man som tittare in i berättelsen.

- Fördjupning och mittpunkten

Hopplösheten kryddas av då mannen som letar efter en utväg finner en spik som inte är helt och hållet inspikad försöker slita ut spiken med sina fingrar för att få ett redskap som kan hjälpa honom fly, men istället för att slita ut spiken sliter spiken upp hans nagel, som med en obehaglig knäpp brister ur nagelbands fästet. Vrål av smärta fyller den tidigare spänningsfyllda tystnaden och med en närbild på mannens hand då han tvingar sig själv att slita loss den lösa nageln får filmens tittare att kvälja, precis som vi skapare av filmen hoppades på redan i planeringsskedet.

Ett tidshopp följer en utdragen bild på mannens smärta, mannen har i detta skede så gott som gett upp hoppet och ligger nu stilla med blicken mot tändaren i hans hand, som han släcker och tänder bara för att släcka och tända den igen.

- Konfliktens upptrappning och vändpunkten

Mannens hopplösa apati avbryts av distant vrål som mystiskt ekar ut dovt under jorden. Hans förbryllade och minimala reaktion till ljudet är ämnat att återspegla tittarens egna reaktion, den inre frågan i huvudet som undrar över vad som skall ske.

Då mannen efter en kort stunds skeptisk tvekan hör ljudet igen vågar han föra oväsen, oartikulerade rop ut i mörkret som strävar efter en glimt av hopp. Men de mystiska ropen börjar förekomma i allt kortare intervaller och det är uppenbart att de är plågade skrik fyllda av hopplöshet. Mannens desperata utrop stoppas dock inte förrän de första ljuden dränkts under ett mullrande av jord som kraftfullt flyttas. Det dova mullrandet stoppas plötslig under lådan och mannen vänder sig, ett onaturligt läte får honom att rygga tillbaka men hans nyfikenhet drar honom närmare en av springorna mellan brädorna i lådans botten och han ser en humanoid skepnad med kolmörka ögon stirra tillbaka. Panik väller över mannen men utan flyktväg sitter han hjälplöst fast då varelsen sliter upp lådans botten med övernaturlig kraft och dess hornförsedda mossgröna ansikte närmar sig honom.

Lågan släcks i tumultet och tittaren lämnas kvar i mörker som fylls av smärtfyllda skrik då kött slits i bitar och ben knäcks av, bara för att abrupt tystna ner efter ett högljutt brak då mannens nacke bryts. Ett belåtet morrande ebbar ut och sluttexterna börjar rulla till takten av långsam dyster musik.

2.1.6 Den subjektiva och den objektiva berättelsen

Vi har bestämt att inte ha någon subjektiv berättelse eller mening med filmen. Vi ville bara göra en underhållande, kort och spännande film som får tittaren att spänna varendaste en muskel i kroppen när hen tittar på filmen.

2.1.7 Filmens huvudkonflikter

1. Hur kommer han ut ur kistan?
2. Vad är det som vill åt honom?

I filmen får vi inte svar på någondera av frågorna, vi får dock själva se och tolka vad som lurar under kistan.

2.1.8 Filmens inre konflikter

1. Varför hamnade han i kistan?
2. Vem satt honom i kistan?

Svaren till de inre konflikt frågorna får vi inte svar på i denna film.

3 DEN KREATIVA PROCESSEN BAKOM ABYSSUS

3.1 Vägen som ledde till Abyssus som idé

Abyssus som idé kom till efter flera motgångar och är därmed ett exempel på att problem är utmaningar som med rätt attityd kan bli möjligheter. I boken "Writing the short film" av Pat Cooper och Ken Dancyger beskrivs manuskript författande för kortfilm såhär: In his attempt to realize in its initial form a story that is, in the end, to be told in pictures, the writer must discover or invent a language that is both personal and effective,and that, above all, stimulates the mind's eye. (Cooper & Dancyger, 2000, s. 43).

Författarna beskriver en ensam manusförfattare som upptäcker sitt egna språk och personliga uttryck. I Abyssus handlade emellertid arbetet mycket om att skapa i grupp. Så i detta kapitel kommer vi att försöka synliggöra det kollektiva i vår filmskapande process.

Under höstterminen hölls en kurs i manusskrivning av Jan Nåls, Manuset som jag arbetade på då var totalt annorlunda än Abyssus, en dubbelt längre dramafilm med mycket dialog. Det manuset blev dock aldrig klart och kunde därför inte delta i samarbetet med Teaterhögskolan som ordnades för Slutproduktionskursen. Det skapade press för mig eftersom jag redan talat med Mats Söderman, Martin Engblom och Emil Jokipalo om att vi skulle arbeta ihop, och då vi skulle sätta igång hade jag ingen grund att börja arbeta på.

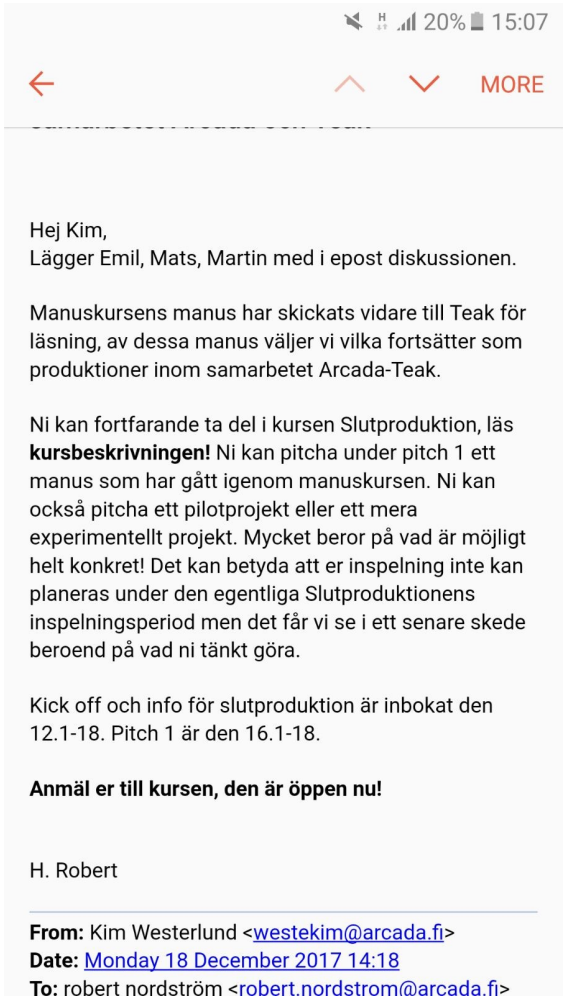
20% 15:07

MORE

Hej Kim,
Lägger Emil, Mats, Martin med i epost diskussionen.

Manuskursens manus har skickats vidare till Teak för läsning, av dessa manus väljer vi vilka fortsätter som produktioner inom samarbetet Arcada-Teak.

Ni kan fortfarande ta del i kursen Slutproduktion, läs **kursbeskrivningen!** Ni kan pitcha under pitch 1 ett manus som har gått igenom manuskursen. Ni kan också pitcha ett pilotprojekt eller ett mera experimentellt projekt. Mycket beror på vad är möjligt helt konkret! Det kan betyda att er inspelning inte kan planeras under den egentliga Slutproduktionens inspelningsperiod men det får vi se i ett senare skede beroend på vad ni tänkt göra.

Kick off och info för slutproduktion är inbokat den 12.1-18. Pitch 1 är den 16.1-18.

Anmäl er till kursen, den är öppen nu!

H. Robert

From: Kim Westerlund <westekim@arcada.fi>
Date: Monday 18 December 2017 14:18
To: robert nordström <robert.nordstrom@arcada.fi>

Mailkorrespondens mellan arbetsgruppen och kursansvarig lärare

Efter att ha presenterat problemet för dem erbjöd jag dem möjligheten att hitta en annan grupp att arbeta med som hade färdiga manus, men de valde alla hållas ihop och att hjälpa mig som manusförfattare och regissör att skapa enberättelse vi alla kunde arbeta vidare på. Vi bokade in ett möte med de lärare som ansvarade för kursen för att presentera några idéer. Till våra första idéer hörde en serie korta skräckberättelser samt ett bankrån som skulle filmas i one-take. Före vårt möte började vi redan leta efter inspelningsplatser för bankrånet, filmens koncept var nästan klart då vi bestämde oss för att satsa på de korta skräck berättelserna istället, för att fylla ett krav som sattes på oss för att få delta i kursen. Det skulle vara experimentellt. Vi lämnade bort vissa av idéerna vi hade för skräckfilms samlingen eftersom de var antingen för bisarra eller brutala för Yrkeshögskolan Arcada att finansiera. Till slut hade vi tre berättelser kvar, och vi ville binda ihop dem med en röd tråd. Vår grupp samlades flera gånger i veckan för palaver som varade i flera timmar där vi diskuterade berättelsernas flöde.

Den första berättelsen etablerade vår huvudperson i en scen där han tillsammans med sin familj träffade en jurist för att diskutera ett arv som hans far lämnat efter sig. Familjen var planerad att vara totalt vrickad och hänsynslös, vilket som speglades i den döde faderns krav för arvingarna, eller snarare arvingen. Endast en av de kvarlevande familjemedlemmarna kunde ärva förmögenheten, och endast om ett krav uppfylls. Huvudkaraktären Kaj, modern och hans syster var tvungna att delta i en modifierad version av rysk roulette tills endast en av de tre stod kvar vid liv. I detta samman drabbande kom moderns och systerns förakt mot Kaj starkt fram, och efter att systern skjutits blev också Kaj skjuten.

Skräcken i första avsnittet, som vi kallade denna film, skulle baseras på mänsklig grymhet som vridits till något nästan omänskligt. Det andra avsnittet var ämnat att handla om Kaj som vaknar till liv inuti en kista trots den dödliga skada han genomgått i den föregående avsnittet. Med ett tema på ensamhet och övernaturlig mystik kom Kaj att ställas inför ett val. Efter en hopplös kamp för att frigöra sig själv ur sin grav ger Kaj upp, men en demon dyker upp för att erbjuda honom en möjlighet, en chans att sälja sin själ för sin frihet. Kaj tar emot erbjudandet efter en kort stund av tvekan och dyker ner genom ett hål i kistans botten som demonen skapat, och kryper ner i avgrunden bara för att dyka upp på ytan mitt ute i ingenstans. I det tredje avsnittet hade Kaj ändrats i sin personlighet helt och hållet. Den mjäkiga och underkastade mannen fanns inte mer, och kvar var en hänsynslös med endast ett mål, och det målet var att se till att hans räddare i nöden kunde få tillgång till fler själar. Avsnittet gestaltades med att Kaj förföljer en ung kvinna som tar sig hem efter en arbetsdag, efter en stund tar han sig ut ur sitt fordon och rusar fram till henne och slår ner henne till marken, för att sedan släpa sitt halv medvetna offer tillbaka till bilen. Skräcken baseras på övervåld med förstärkta ljud av slag och skrik och hjälplösheten i hur Kaj kan utföra sitt brott mitt på en gata utan att någon annan människa ingriper. I avsnittets slut begraver Kaj kvinnan i en liknande kista som han själv befann sig i tidigare och efter att kistan täckts med jord avslöjas flera högar av jord omkring hennes grav som visar att hon inte var hans första offer.

Dessa tre avsnitt presenterade vi för lärarna och de föreslog att vi skulle skära ner de tre berättelserna till en och fokusera hela budgeten och vår tid på den istället. Idén de ansåg var mest intressant var det andra avsnittet. Jag var till en början tveksam över om jag kunde förvandla ett delmoment som skulle fungera som en helhets stora vändpunkt till en intressant

berättelse som kunde stå på egna fötter. Vi diskuterade min tvekan länge inom gruppen men till sist valde jag att ge efter och att göra mitt bästa.

3.2 Abyssus tar form

Vi behöll grundidén men all dialog skars bort, och manuset blev en berättelse av klaustrofobi och hopplöshet som skulle fungera internationellt. Pat Cooper och Ken Dancyger skriver om kortfilms manus så här:

Writing a screenplay means writing for a medium that uses moving images to convey meaning. These images and the way in which they are put together are the "language" of film; to write an effective short script, you must understand that they can tell your story far more effectively than any dialogue or voice-over, however well-written.(Cooper & Dancyger, 2000, s. 35)”

Det låter ganska självklart, men i mitt manuskript var utmaningen att det fanns “inga ord”, ingen dialog eller voice-over.

Den största utmaningen i skrivande var att dela upp en simpel idé i tre delar, men det fungerade bättre än vad jag hade hoppats på. Först skulle tittaren kunna läsa situationen och förstå att ingen hjälp för vår karaktär som nu inte längre hade ett namn befann sig i en hopplös situation. Den andra delen och majoriteten av filmen är en av ensamhet och desperation där vi låste in tittaren med karaktären i kistan där man kunde känna hans smärta då hans flyktförsök fick blodiga följder. I den tredje delen av filmen introducerade vi i den slutliga produkten något övernaturligt och oöverkomligt som ledde till en brutal död. Detta var dock inte den egentliga planen ännu under inspelningarna, men det återkommer jag till.

Efter en intensiv period av skrivandet med flera möten med min grupp började vi leta efter skådespelare tillsammans med Emil Jokipalo. Han gav förslag på finlandssvenska, svenska samt finska manliga skådespelare i åldern 30-50 som han kände till och jag letade upp

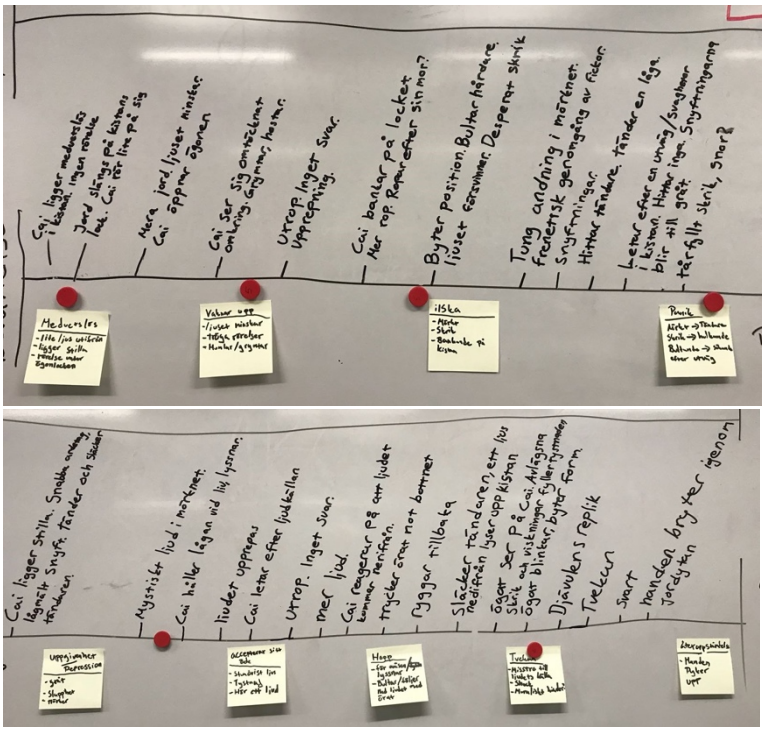

Bild på Abyssus planerade delmoment på en whiteboard tavla under ett av gruppens många möten

information om dem på nätet, efter att ha sett hur de såg ut samt deras tidigare erfarenheter gjorde vi upp en rangordnad lista på namnen och vem vi helst ville ha med i vår film. Han letade upp kontaktuppgifter till alla dem som jag ansåg att passade min vision och mejlade antingen dem direkt eller till deras agenter. Responsen vi fick från kandidaterna väckte en låga inom mig eftersom flera av dem vi kontaktade var aktiva i filmvärlden internationellt och intresse för rollen fanns. Dessvärre var många av de kontaktade talangerna upptagna under inspelningsperioden men en av skådespelarna från vår "första val" lista nappade. Sampo Sarkola tog kontakt och ville träffa oss nästa gång han var i Finland.

Efter att vi träffat Sampo Sarkola var vi eld och lågor, Sampo ville vara med och vi kunde besvara alla frågor han hade om manuset. Vi bokade in övningsdagar och började genast att samla ihop en större grupp inför våra inspelningar och jag kontaktade min far som har arbetat som snickare i nästan 30 år för att bygga en kista vars alla sex väggar kunde flyttas enligt behov.

Jag åkte iväg ett veckoslut till min hemort och träffade min far. Han hade gjort upp en ritning på kistan och sågat färdigt alla bitar, men jag fick själv bygga ihop den enligt ritningarna.

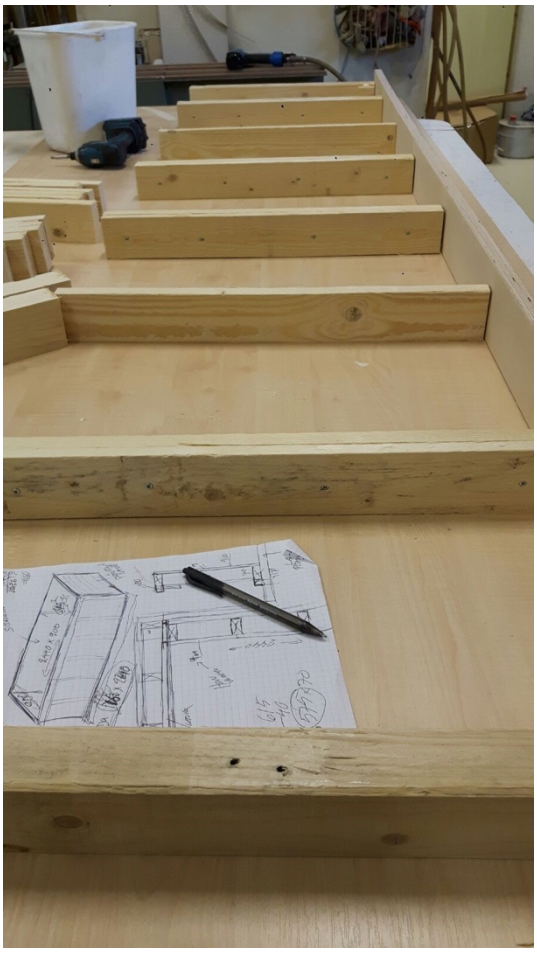

En av kistans väggar. Stödbrädernas positioner testas före de fästs med skruvar.

Kistans fyra väggmoduler ihopsatta utan tak.

Efter att alla väggar, locket och bottnet på kistan var klara testade jag olika konfigurationer som vi planerat för att få de bilder vi ville ha i filmen, och allting fungerade.

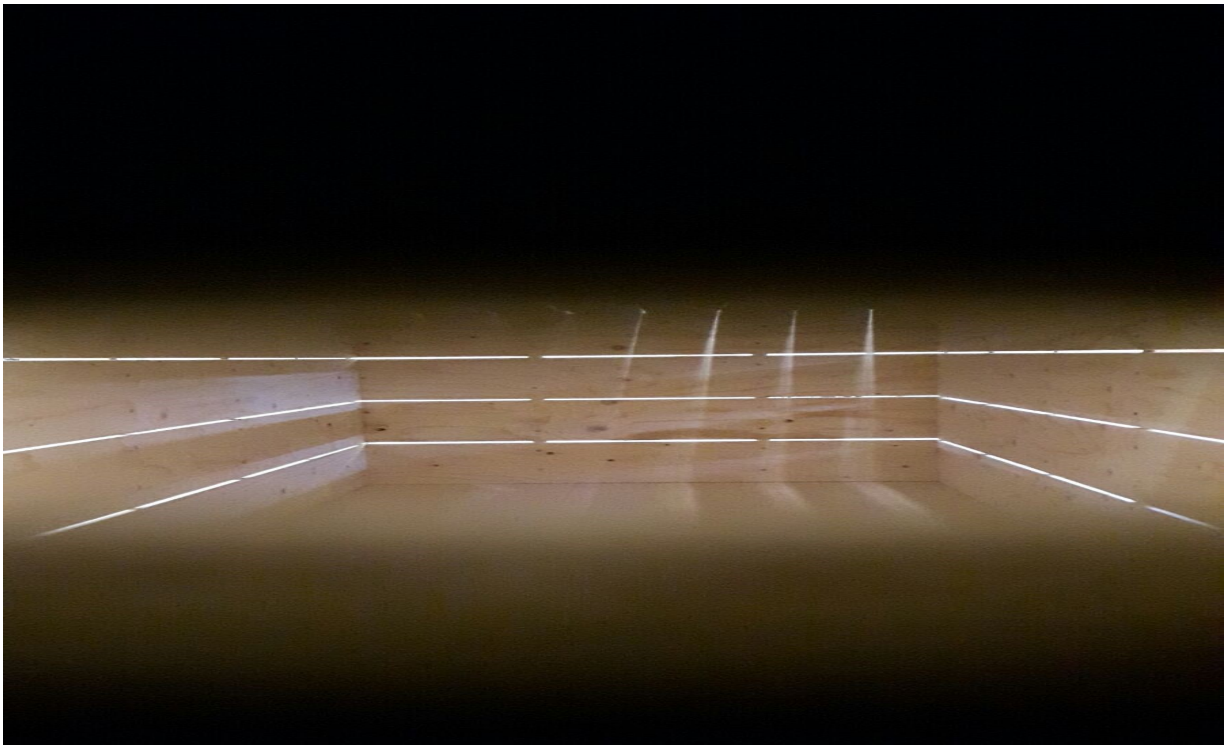

En titt in i kistan utifrån för att se hur ljuskällor utanför kistan tränger sig in.

Till min överraskning fungerade bensin-tändaren som ljuskälla inne i kistan bättre än förväntat, nästan för bra för att vara ärlig. De ljusa brädorna reflekterade ljuset så vi valde att försöka mörka till dem genom att bränna dem med en gasbrännare. Tyvärr fungerade inte gasbrännaren som den skulle så vi var tvungna att försöka efterlikna den slitna färgen vi försökte skapa med eld istället med sprayfärg. Efter den första färgningen såg brädorna bruna ut till sin färg men efter slipning och ett nytt lager följt av mer slipning blev de grådaskiga och lågans ljus reflekterades inte lika starkt och slutresultatet var superbt.

Vi transporterade kistan i bitar tillbaka till Helsingfors med en paketbil och byggde ihop den i skolans studio. Vi övade tillsammans med Sampo Sarkola några dagar före inspelningarna, och då kunde vi konstatera att den kista jag byggt var alldeles för rymlig i bild. Den klaustrofobiska känslan som skulle fungera som en stomme för filmens skräck saknades. I det skedet kände jag starkt av stressen som jag till det skedet väl hade tryckt undan ta över och jag tog sågen i hand och tog bort två brädor från lådans lock. Resten av teamet satt vid sidan om och tittade på med något som kändes som oro men då vi fäst fast små vinkeljärn på locket och provade att skjuta in järnen i springorna på lådans sidoväggar var vi alla lättade och glada av att se hur väl det

fungerade. Lådan var nu nästan hälften mindre och fungerade även bättre än tidigare då det kom till de planerade bilderna.

3.3 Inspelning och postproduktion

Själva inspelningarna fungerade smidigt och Sampo Sarkola var fantastisk att arbeta med. Han ställde frågor som skapade god växelverkan oss emellan och han förstod mina direktiv. Jag var innerst inne orolig över hur väl det skulle gå eftersom planen var att majoriteten av filmens element skulle skapas i efterhand med hjälp av ljud, dvs. reaktioner till skrik och andra ljud som Sampo Sarkola skulle övertygande kunna reagera till fastän de inte existerade under inspelningen. Det visade sig att hans prestation var så bra att vi i post-produktionen kunde skapa ljud världen helt och hållet på basen av hur han uttryckt sig med hur han fantiserat ihop mina direktiv. Den största utmaningen dock var den avslutande bilden i filmen där Sampo Sarkolas karaktär kryper ut ur lådans botten efter att ha gjort ett avtal med demonen. Bilden skulle vara vidare än de tidigare bilderna men ljuset från lågan läckte ut och bilden kändes klumpig, men efter några tagningar konstaterade vi oss vara nöjda med det vi fått. Vi var klara med inspelningarna för Sampo Sarkolas del inom utsatt tid och skulle under den sista inspelningsdagen filma demonens bilder.

Mats Söderman ställde upp som modell och Jasmiina Walters som fungerade som vår maskör för filmen byggde på en timme ihop en svart mask med blödande bölder enligt de direktiv jag gav henne och vi tog de några få bilder vi ville ha, då det var gjort var jag lättad över att vara klar med den mest intensiva delen av projektet.

Dock då vi kom till klippet konstaterade vi som grupp att filmens slut inte fungerade visuellt. Vi diskuterade möjligheten för att kalla tillbaka Sampo Sarkola för att filma om slutet men Martin lyckades göra en alternativ version på slutet som fungerade, istället för att karaktären lyckas ta sig ut ur kistan så ändrades tempot på då demonen bryter upp kistans botten till ett mer hotfullt sätt och med en helt och hållet svart bild i slutet körde vi vidare filmen till ljudarbetet.

I ljud-posten började vi med att lägga in de naturliga ljud man kunde förvänta sig att höra i filmen. Sand och jord som skrapar mot trä då vår karaktär rör omkring sig i kistan, svagt flämtande från tändaren, dunsar från då last av jord slängdes över kistans lock. Efter det följde de mystiska skriken som karaktären hör mot slutet av filmen. Jag ställde själv upp med några vrål och flera av våra kamrater dök upp för att hjälpa oss genom att bidra med sina egna tolkningar på hur panik och smärta kunde låta. Till sist lade vi till ljuden som förekommer vid karaktärens våldsamma död.

Samarbetet med Mats Söderman var väldigt intensivt under ljud-posten och jag lärde mig mycket om det tekniska arbetet samt så fick jag möjligheten att använda min fantasi då det kom till att skapa alla möjliga ljud vi kunde behöva med hjälp av totalt orelaterade objekt. Ljuden av rep som spänns i början är t.ex. mina händer som kraftigt vrider om en träpinne, benen som knäcks är frusen purjolök, köttet som slits i bitar är en blandning av kokta ägg som krossas och en hel grillad kyckling som jag och Emil Jokipalo sliter i bitar och äter utan någon hänsyn till bordsetikett.

Då majoriteten av ljuden var på plats och atmosfären i filmen blivit vad jag letat efter kallade vi in Sampo Sarkola för att dubba in flera skrik till den svarta bilden i slutet, samt för att få alternativa versioner på stön, tunga andetag och några skrik som vi ansåg att behövdes finslipas. Flera justeringar gjordes ännu efter dubbnings dagen men småningom började filmen vara ett klart paket och kunde visas under premiären som jag var med och ordnade tillsammans med Max Kivivuori och Colin Thaa.

Responsen efter premiären var mycket bra men några av våra studiekamrater noterade att bilderna på demonen inte helt höll kvaliteten som resten av filmen hade så vi började leka med idén att filma om de delarna. Vi ansökte om mer budget och kontaktade Jasmiina Walters pånytt. På några veckor hade vi bokat in en dag för att filma om bilderna på demonen. Hon bad om koncept över hur vi ville att den nya demonen skulle se ut så jag bad min syster rita ner mina idéer, och hon levererade teckningar som jag kunde presentera för Jasmiina Walters. Efter att ha träffat henne i hennes studio lovade hon att hon skulle kontakta en av sina bekanta vars utseende passade in i min vision. Elias Erävalo ställde gärna upp och fördelen med att ha honom som modell för att skapa demonen var att hans ögonvitor var tatuerade svarta, hans tunga var kluven och han hade hornproteser. Efter att ha sminkats i några timmar och tillägget av flera

horn var vi klara att filma. Tyvärr hade alla plankor från original kistan redan slängts bort, men vi hittade en oanvänd bräda i lagret som jag med hjälp av en gasbrännare och sandpapper fick att likna originalet. Efter att de nya bilderna filmats satt Martin Engblom genast igång med att ersätta de gamla bilderna med de nya och gjorde t.o.m. en liten korrigering i klippet i scenen för att förbättra slutprodukten. Detta ledde till ett behov att föra filmen tillbaka till ljudklippet och Mats Söderman lade ner ännu mera tid för att först rätta till synkroniserings problemen som uppstått och lade dessutom in fler detaljer i ljudvärlden.

3.4 Abyssus som färdig produkt

Abyssus blev slutligen klar i december 2018, nästan ett år efter att det framstått att mitt första drama-manus inte skulle bli av.

Abyssus nominerades i nästan alla kategorier i Commedias filmgala Egil-Galan utan att vinna i någon av de kategorier som dömdes av en jury, men kammade hem Publikens Favorit-priset med en klar majoritet av rösterna, vilket kändes som en stor ära. Responsen till vår film eggade oss vidare att anmäla Abyssus till flera prestigefyllda filmfestivaler, vilket Emil Jokipalo berättar mer om.

Så efter flera motgångar och utmaningar i processen så höll vi ihop som en grupp och skapade en produkt vi alla fyra är ytterst stolta och belåtna över som hyllats av våra studiekamrater och lärare och jag ser fram emot att arbeta med dessa tre i framtiden med liknande projekt.

4 JAG SOM REGISSÖR

4.1 Personlig strävan under projektet Abyssus

En av mina personliga målsättningar med Abyssus som projekt var att öva på mina brister som regissör. Jag ansåg min största svaghet vara en saknad av mod då det kommer till att kommunicera med skådespelare för att få fram precis det jag ville. Den självkritik baserar jag

på tidigare projekt där jag lätt kuvat för frågor riktade till mig som regissör av skådespelarna som sedan lett till en brist av ledning för dem. Med detta menar jag situationer där skådespelare har frågat mig om karaktärernas motiveringar i situationer som utspelar sig i filmen och jag som regissör och manusförfattare inte hade lagt ner tillräckligt med tanke plötsligt inte kunde visa dem vägen, utan jag lämnade dem ensamma i mörkret och hoppades på att de kunde lista ut vad jag inte visste vad jag ville. Då jag träffade Sampo hade jag avsikten att i min regi kunna ge honom besked inte bara om vad karaktären gör, utan också varför karaktären gör som han gör, och vart känslan i skådespeleriet grundar sig i. Min målsättning visade sig vara enklare för mig än vad jag först hade trott, till en stor del på grund av att Sampo Sarkola är en mycket erfaren skådespelare och gav mig mycket utrymme som regissör alltmedan han stödde mig då han märkte att jag behövde hjälp för att få fram det jag ville få sagt. Under inspelningarna märkte jag redan på plats hur jag utvecklades till en mer självsäker regissör och mot slutet kändes det som vi var på samma våglängd med Sampo. Fastän jag var nöjd med det resultat jag uppnått under inspelningarna av Abyssus som regissör såg jag fortfarande möjlighet för förbättring. Med Sampo Sarkola var vår kommunikation väldigt professionell men som person strävar jag till att uppnå en form av kamratskap med mina medmänniskor.

4.2 Tillämpning och utveckling

Jag har haft möjligheten att utveckla detta under vintern och våren 2019 då jag tagit del i en slutproduktion som regissör. I praktiken ville jag börja denna process med en långvarig casting process där jag träffade tolv skådespelare som sökte efter de två roller vi erbjöd. Först ville jag träffa dem alla där jag testade hur väl de passade in i rollen av karaktärerna vi skapat tillsammans med manusförfattaren Anna Standertsjköld, samt för att se hur väl jag och skådespelarna kom överens. Då vi sedan valt vår skådespelare för den ena rollen skarvade vi ner kandidater för den andra rollen till tre skådespelare, och då kollade vi hur väl de samspelade med vår redan valda rollinnehavare. Redan under övningarna var atmosfären avslappnad och vänskaplig, vilket ledde till att då vi under inspelningarna umgicks kunde vi lätt diskutera karaktärernas historia och känslor, även såna som inte direkt påverkade filmen vi ämnade att göra.

4.3 Målsättningar inför en oklar framtid

Trots att jag anser att jag utvecklats märkbart som regissör under min studietid på Yrkeshögskolan Arcada hoppas jag att få möjligheter där jag kan med hjälp av duktiga skådespelare gestalta allt mer extrema känslor i olika förhållanden. Mitt mål är att är att kännas igen som en regissör som skapar fantasifulla filmer med känslor som känns äkta, som tittare kan ta del av, i Abyssus är målet med Sampo Sarkolas skräck att väcka obehag och en vilja att vända bort blicken, I filmen jag regisserat för Anna Standertskjöld önskar jag att den sorg och saknad som gestaltas skall väcka sympati för huvudkaraktären och i framtida filmer vill jag bygga på det och locka fram allt starkare reaktioner från publiken.

Framtiden för mig ligger fortfarande öppen, men om jag kunde välja vad jag kommer att göra inom de kommande åren så vill jag fortsätta arbeta med skräckfilm, vi har med Emil flera intressanta koncept i bakfickan som har potential att finslipas till unika berättelser som jag är säker på att kan väcka stort intresse för både skräck-älskare och andra människor som håller sig undan genren på grund av översaturerad användning av “jumpscares” och “gore” som sina säljarargument.

5 DISTRIBUTION

5.1 Distribution av film

Distributionen av en film ligger ofta med i pre-produktionen eller i post-produktionen.

När det gäller större filmer i Finland vill man ofta ha en garanterad distributör av filmen man tänker göra. Med hjälp av en distributör kan man nå fler investerare och ofta krävs det en distributör för att kunna söka finansiering från t.ex, SES, Konstsamfundet eller Kulturfonden.

I Finland har man oftast distributionen klar före man börjar filma filmen. Medan i USA vill man ofta se filmen före man bestämmer sig för att distribuera den, om den är gjord av okända skapare dvs. Har man ett känt namn med i skapandet brukar distributörerna vara investerarna

eller själva studion som står för filmen, eller så har man gjort ett avtal med en TV-kanal eller en VOD-tjänst.

En distributör kan vara en TV-kanal eller en biograf. I Finland är det ofta YLE, MTV, Nelonen eller Finnkino (Elomäki, 2013, sida 17). Men nu när VOD-tjänsterna blir mer och mer populära kan man ha Netflix, CMORE och ViaPlay bl.a som distributörer (Elomäki, 2013, sida 51). I Finland börjar Elisa Viihde också bli större för varje år och distribuerar mer och mer innehåll i Finland. Det finns också försäljningsagenter som säljer filmen till distributörer.

I USA kan distributörerna vara som sagt själva studion ss. Universal Studios, eller en TV-kanal. I USA äger många TV-kanaler filmstudio verksamheter och biografer så allt görs ofta internt med större filmer.

Ibland tar man sin film med på festivaler där man försöker hitta en distributör eller köpare. De största filmfestival händelserna är: Cannes, Sundance, Berlin, Venice och Toronto, där tusentals köpare och distributörer samlas för att hitta något att satsa på. (Clarke, 2018)

FILM → (FESTIVAL) → (FÖRSÄLJNINGSAGENT) → DISTRIBUTÖR → BIO / TV / VOD

5.2 Distribution av kortfilm

Distribution av kortfilm är svårt (Elomäki, 2013, sida 46), och det finns nästan bara ett ordentligt sätt och det är via filmfestivaler. Förstås kan man försöka få in sin film på nischade tv-program som visar kortfilmer, heller sen bara hoppas på det bästa och ladda upp filmen på Youtube. På Youtube och andra sociala medier tvingas man ändå att försöka lyfta fram sin film genom andra större Youtube-kanaler eller betala för att plattformen höjer upp filmen åt dig för just den genres intresserade tittare.

Att publicera sin film via en etablerad Youtube-kanal ger filmen visningar, men det negativa i det är att du blir av med filmen rättigheter och kanalen får göra vad de vill med filmen. Det kan dock leda till att någon någonstans ser den och blir intresserad men den chansen är väldigt liten.

Med kortfilmer gäller också försäljningsagenter men de finns inte många som säljer kortfilmer, och det kan vara väldigt svårt att kunna visa sin film för en agent som sedan skulle föra vidare den till en distributör. Så det enklaste, men inte billigaste sättet är att delta i filmfestivaler.

Om din kortfilm blir vald till en filmfestival får den redan lite luft under vingarna och potentialen finns där. Kortfilmer är ofta visitkort för dig och ditt team som visar vad just ni går för och om man blir vald till en större festival, gäller det att åka dit för att delta.

På de större filmfestivalerna samlas människor inom branschen och om din film gör bra ifrån sig kan du också få uppmärksamhet och knyta nya bekantskaper med människor inom branschen.

Sen kan det också hända att någon vill köpa rättigheterna till filmen och visa den på TV i ett annat land, eller så kan man kvalificera till andra priser samt festivaler om filmen gör bra ifrån sig på en annan festival.

KORTFILM → FESTIVAL → DISTRIBUTION → DEAL FÖR FRAMTIDA PROJEKT

6 NÄRA OCH DISTANT FRAMTID FÖR ABYSSUS

Att arbeta inom skräckfilmsgenren är en dröm för oss båda och med detta arbete hoppas vi förstå marknaden för skräckgenre baserade filmer bättre.

6.1 Distributionsplan och marknadsföring för filmen Abyssus (av Emil Jokipalo)

Jag har producerat en kortfilm i genren skräck/thriller som heter ”Abyssus”.

Skräckfilm har varit som en religion för mig i många år, ända sen ja såg Steven Spielbergs ”Jaws” har jag varit fascinerad av skräckfilm och nu, fick jag producera en egen skräckfilm!

Jag vill vara med och skapa film för att jag anser att filmens huvuduppgift är att förmedla en känsla, och en bra skräckfilm kan leverera en av de starkaste känslorna, nämligen rädsla. Därför har jag gjort en distributionsplan för vår film ”Abyssus”.

“Abyssus” är en film som jag känner att hela teamet har lyckats med.

Vi har fått jättebra feedback när vi visat upp den av tittarna, vi vann t.o.m. ”Publikens favorit” priset på Egil-galan 2018. Vi har även fått bra kritik från lärarna i skolan, så bra att de vill sponsorera Abyssus anmälningsavgift till Leeds International Film Festival.

Abyssus teamet tar emot publikens favorit-pris på Egilgalan 2018. Från vänster: Mats Söderman, Martin Engblom, Kim Westerlund & Emil Jokipalo

Vi känner alla i teamet att vi är nöjda med filmen och vill visa upp den för världen.

Eftersom jag studerar producentskap kommer detta att vara en väldigt bra övning för mig,

och med denna undersökning kommer jag även att kunna förutse vissa problem man kommer att ha i framtiden vid liknande uppgifter.

Jag hoppas på att lyckats väl med detta arbete så att om någon som i framtiden vill, kan distribuera sin korta skräckfilm med egna medel bara läsa mitt arbete och få ut allt hen bara kan utav det och lyckas själv. Detta är en plan men med en guide i den.

Jag kommer att bevisa att du enkelt kan marknadsföra din korta skräckfilm i världen med egna medel, att du inte behöver en gigantisk summa med pengar eftersom många inte har det. Detta arbete är nog mer riktat mot en specifik målgrupp i samhället och det är filmskapare och skräckälskare.

När man distribuerar en kortfilm kommer ofta marknadsföringen med som en bonus eftersom jag skickat runt vår film till olika festivaler och tävlingar.

Jag gör detta arbete för att jag studerar producentskap och att vi bara haft en kurs i marknadsföring och distribution, när det är en väldigt viktig sak för en producent att kunna.

Det som gjorde marknadsförings och distributions kursen även enklare för mig var det att året vi hade kursen gjorde Yrkeshögskolan Arcada en egen plattform för filmerna. En annan faktor var också att jag själv inte var hemskt nöjd med min första producerade film så jag ville inte distribuera eller marknadsföra den.

Nu vill jag distribuera vår film ”Abyssus” och jag tror starkt på att den kommer att lyckas.

6.1.1 Vilket är det bästa sättet att få spridning på filmen?

Vår första plan var att ladda upp filmen på en Youtube-kanal menad för korta skräckfilmer kallad ”Crypt TV”. Crypt TV har ca. 2,3 miljoner prenumeranter i skrivande stund och att få in vår film där skulle verkligen ge oss synlighet. Men vi bestämde att gå en annan väg.

När Youtube är en bra kanal för spridning är det så att Yrkeshögskolan Arcada äger rättigheterna till filmen och håller på att bygga en egen plattform för studenternas filmer, så de tyckte inte om idén.

Efter ett samtal med Leila Lyytikäinen, producent-lärare på Yrkeshögskolan Arcada, bestämde vi oss för att prova på en festival runda för filmen. Författaren Ilona Hiltunen, behandlar filmfestivaler i sin slutexamen “Omaehtoisesti tuotettujen elokuvien levittäminen, sida 20-21 ”:

Pienen tekijän, jolla ei ole varaa ostaa näytöksiä festivaaleilta, kannattaa oman elokuvan markkinointi ajoittaa niin, että on jotain, millä voi herättää kiinnostuksen. Festivaaleilla käymisessä ideaalitilanne on hyödyntää jo tarjottuja mahdollisuuksia. Näitä ovat esimerkiksi tilanteet, kun sinulla on festivaalin ohjelmistossa joku muu elokuva, jonka tekemiseen olet osallistunut. Tuottajalle puntariin nousevat kuitenkin festivaaleille osal- 21 listumisesta aiheutuvat kustannukset sekä valmistelutyön määrä. Festivaaleilla tärkeintä on luoda kontakteja. Marketeista voi löytää teokselle erillisen kansainvälisen levittäjän tai myyntiagentin, mikäli sellaista ei muiden yhteydenottoyritysten avulla ole löytynyt. (Hiltunen, 2017, sida 20-21)

Vi tänker skicka filmen till ett 20-tal festivaler runt om i världen (se bilaga ”festival lista”), där vi grupperat festivalerna i rangordning. Grupp A, B, C och D, där grupp A är de ”bästa” festivalerna, och grupp D de minst viktiga. Lyytikäinen tyckte att de viktigaste festivalerna är mer ett ”värvnings-evenemang” där vi har en möjlighet för att nätverka med andra filmskapare och kanske skapa framtida projekt tillsammans internationellt.

6.1.2 Plattformer

För att vi ska nå så många filmfestivaler som möjligt satt vi vår film på en plattform kallad Filmfreeway. På denna plattform skapade vi en profil för vår film och via den anmälde vi vår film till olika filmfestivaler runt om i världen.

På vår profil på Filmfreeway har vi information om filmen och dess skapare och en länk till Youtube där man kan se vår film "Abyssus".

Det finns andra liknande plattformar som Filmfreeway, men Filmfreeway är den mest använda, och vi har inte mött på nån festival som inte skulle ta emot bidrag via andra kanaler än denna.

Vissa festivaler fungerar även som tävlingar, och sen finns det bara kortfilms tävlingar som vi eventuellt tänker anmäla vår film till. Detta blir dock efter festivalrundan.

6.1.3 Budget

Det finns många filmfestivaler som är gratis, till exempel en av de största festivalerna som har anmälan öppen året om, dvs. Bucheon International Film Festival i Sydkorea och Motel/X i Portugal. De är även 2 av de största skräckfilmfestivalerna på vår lista.

De flesta festivalerna vill dock att man betalar en summa för att anmäla sin egna film till deras festivaler, och en anmälning betyder inte att man blir antagen, utan en anmälning betyder att någon tittar på filmen och bestämmer om den visas på själva festivalen. Därför är det en lite riskfylld sak att anmäla sin film till olika festivaler eftersom du betalar en summa för att sedan kanske inte bli antagen till festivalen.

Det är inte så dyrt att anmäla en film till en festival, det rör sig dock om stora skillnader.

En festival kan kosta mellan 3 dollar till 150 dollar. I 3 dollars kategorin rör vi oss på småskaliga festivaler med lite besökare medan 150 dollars kategorin är det stora och märkvärdiga festivaler ss, Sundance Film Festival, Cannes och Berlinale Film Festival.

Vi har dock en genre film i skräck-kategorin och dessa genre baserade filmfestivaler är inte så stora förutom BIFF, Motel/X (som är en del av Lissabon International Film Festival) och Fantastic Fest samt Sitges, vilken vi tyvärr missade.

Festivaler brukar ha olika anmälningsavgifter för olika filmer men också för när du anmäler din film, desto tidigare desto billigare. Festivalen vi är mest intresserade av heter Screamfest och går av stapeln i Kalifornien i oktober, där pendlar anmälningsavgiften mellan 30-65 dollar, beroende på när du anmäler din film.

Som sagt är det inte dyrt att anmäla en film till EN festival, men när vi har siktat in oss på ca. 20st blir många små summor snabbt en stor, och vi behöver en budget på ca. 850€ för att kunna säkert vara med i alla vi vill vara med i.

Detta är inte en stor budget för att marknadsföra sin film med, men eftersom allting är relativt blir det en ganska stor summa att stå för själv.

Vi har ansökt om pengar från Konstsamfundet, som redan har sponsorerat skolan med pengar som vi fick använda för våra slutproduktioner. Vi skall även söka pengar från Kulturfonden. Vår skola, Yrkeshögskolan Arcada, har lovat stå för anmälningsavgiften för Leeds International Filmfestival för 55 dollar.

Vi har frågat privata företag som Actors In Scandinavia för sponsorering, eftersom de representerar Sampo Sarkola, vår huvudrollsinnehavare, men de var inte intresserade.

Sampo Sarkola under inspelningarna av kortfilmen "Abyssus".

I våra planer ingår att fråga vänner och bekanta som har företag om de skulle vilja sponsorera oss med en liten slant.

Om vi inte får ihop budgeten så sätter vi färdigt in ca. 100€ för varje medlem i kärngruppen, för en lite budget i i hopp om att få komma med på någon festival.

Beroende på vilka festivaler vi blir antagna till, vill vi besöka någon eller några som visar vår film. Detta kommer vi själva att måste stå för, om inte SES vill hjälpa till, vilket vi tänker fråga om.

Filmens plansch beställde vi från en holländsk konstnär för 75 euro, vi blev inte nöjda och gjorde en själva istället.

6.1.4 Press kit

För att vara med i en festival skall man ha färdigt en/ett press kit. Dvs. ett paket med info om filmen och vem som skapat den. (Helmanen, 2012, "Festivaaliopas "Elokuva on valmis, mitäs nyt?"" sida 8.)

Där skall finnas foton på kärnteamet, info om dem, regissörens ord och en lite berättelse vem, var, när, varför och hur filmens process gått till. (Helmanen, 2012, sida 8)

6.1.6 Jämförelse med stora studio produktioner

Stora amerikanska produktioner som har stora budgetar går ca. hälften till marknadsföring. De klistrar reklamer på kollektivtrafik, reklamer på stora digitala anslagstavlor, trailers, snabbmatskedjors diverse lådor och leksaker mm. De brukar även få vara med på filmfestivaler utan att betala anmälningsavgifter eftersom de använder stora namn inom branschen som drar till sig publik, precis som Wong säger i sin bok "*Film Festivals : Culture, People, and Power on the Global Screen*:"

Major competitive festivals depend on the glamour of stars and spectacles as well as cutting-edge art; thus, they occupy the peculiar role of bridging art and commercial cinemas (both of which in and of themselves have porous boundaries). At the same time, other festivals

highlight or unify specific groups, publicize particular social causes, or showcase diverse forms of cinema, sometimes in calculated opposition to mainstream tastes.(Wong, 2011, s. 29)

Wong, Cindy Hing-Yuk. Film Festivals : Culture, People, and Power on the Global Screen, Rutgers University Press, 2011. ProQuest Ebook Central, http://ebookcentral.proquest.com/lib/arcada-ebooks/detail.action?docID=858958. Created from arcada-ebooks on 2019-04-30 00:17:07. Sida 29"

Det jag lärt mig med när man räknar ut en budget är att nu alltid räkna med lite extrapengar för just spridning och marknadsföring. Varför jag inte gjort det är att det inte ens fanns en tanke i mitt huvud att slutresultatet av vår studerande film skulle bli så bra.

6.1.7 Finlands filmstiftelse

Vi har skickat vår filmlänk till Otto Suuronen på finska filmstiftelsen i hopp om att han skulle kunna hjälpa oss med spridningen, men han har inte hört av sig tillbaka trots flera påminnelser och försök att nå honom.

6.2 Målsättningar och arbetsramar för framtida projekt

Eftersom skräckfilm är en passion för mig skulle jag vilja arbeta med detta i framtiden också. Min dröm är att kunna starta ett företag i Finland eller norden som specialiserar sig på att skapa innehåll inom skräckgenren. Norden och Finland är ett väldigt "skrämmande" ställe med mörker åtta månader om året, väldigt bra och kunnig arbetskraft, både språkmässigt och tekniskt sett. Skräckfilm håller på att göra en comeback och jag vill vara med och rida den vågen ut.

Bolag i USA som "Blumhouse productions", "Monkeypaw productions" och "IFC Midnight" är företag som för det mesta producerar skräckfilm, och det är det jag vill sträva efter. Hur lönsamt det sen är i Finland/norden att nischa sig in på det är en bra fråga. Skräckfilmen växer men bara i USA och södra Europa. Det skulle vara en risk att försöka få en del av skräckfilms industrin till norra Europa men jag tror det kan lyckas. Det finns mycket intresse i Finland för

skräckfilm och vi har ju en egen skräckfilmsfestival här som kallas "NightVisions Film Festival" som är känd i hela världen bland skräckfilms fantaster.

Med tanke på hur bra vi lyckats med vår egna film Abyssus och att vi fått visat intresse av ett annat produktionsbolag som skulle vilja producera en uppföljare till den känns det som om drömmen inte är så långt borta från verkligheten.
Mycket idéer finns som kan tillämpas för en nordisk samt internationell publik.

Det som är viktigast i kärngruppen är ju kommunikationen och den är redan väldigt bra hos oss som skapade Abyssus. Kommunikationen dock mellan regissören och producenten är av det bästa laget. Vi har med Kim Westerlund diskuterat och skissat upp uppföljaren till Abyssus samt kommit på många andra idéer som skulle kunna bli verklighet vid något skede. Vi kommer inte att lyckas ensamma. Vi behöver all hjälp vi kan få i framtiden så att vi sedan senare kan stå på egna ben, och då hoppas vi på att branschmänniskor i Finland vågar ta en risk och satsa på oss och på skräckfilm i Finland.

7 Sammanfattning

Vi började med frågorna "Hur man skapar skräckfilm", "Hur skriver man skräckfilm" och "Hur distribuerar man skräckfilm". Det är väldigt svåra frågor att svara på. Vi har gjort som vi lärt oss i skolan, samt kryddat till det lite med våra egna tankesätt och skapande själar. Vi har också märkt att det gett frukt på det sättet att vi är nöjda med projektet och tillvägagångssättet vi arbetade med varandra. Vi använde oss av öppen dialog i arbetsgruppen och kommunikationen fungerade bra. På distributions sidan har vi gått ganska långt såsom "regelboken" sagt. Vi har anmält oss till diverse festivaler och försökt få kontakt med en försäljningsagent, men av honom har vi inte fått ett svar. Så vi har verkligen tagit saken i egna händer när vi nu även fått ett nej från Konstsamfundet om understöd för anmälnings avgifterna till olika filmfestivaler.

Erfarenheten vi fått under det år vi arbeta på Abyssus har gett oss goda färdigheter att fortsätta att arbeta tillsammans på liknande projekt. De bästa lärdomarna kommer från alla de motgångar vi har utsatts för där vi har lyckats sporra varandra att göra det bästa i svåra situationer och

därmed också lärt oss mycket om varandra som hjälper oss att ta ut det mesta av varandras kunskaper. Vi har tillsammans insett och förstått att kommunikation är det absoluta och viktigaste verktygen i att arbeta i grupp, göra film och leva överhuvudtaget. Kommunikation är det vi egentligen har lärt oss bäst när vi arbetat med projektet “Abyssus”.

KÄLLOR / REFERENCES

Amy Clarke Films, 2018
https://www.amyclarkefilms.com/blog/how-film-distribution-works

Arcada, 2019
https://start.arcada.fi/sv/studiegangen/examensarbete#r2

Crypt TV, 2019
(https://www.youtube.com/channel/UCpJ6Dn01AqjvFVN2EiK72Ag)

Elomäki Julia, 2013, KOTIMAISEN ELOKUVAN LEVITYKSESTÄ SUOMESSA
Dokumentti-, fiktio- ja lyhytelokuvien saattaminen katsojille
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/59141/Elomaki_Julia.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Helmanen, Mikko, 2012, "Festivaaliopas "Elokuva on valmis, mitäs nyt?"
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/41761/Helmanen_Mikko.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Hiltunen Ilona, 2017, Omaehtoisesti tuotettujen elokuvien levittäminen.
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/130919/Hiltunen_Ilona.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Wong, Cindy Hing-Yuk. 2011, Film Festivals : Culture, People, and Power on the Global Screen
http://ebookcentral.proquest.com/lib/arcada-ebooks/detail.action?docID=858958

BILAGOR / APPENDICES

FESTIVAL LISTA

GRUPP A **207-276$**

Namn	**Land & delstat**	**Stad**	**Pris $**
Bucheon International Fantastic Film Festival	Syd-Korea	Bucheon	Gratis
SCREAMFEST	USA, Kalifornien	Los Angeles	32-62
Telluride Horror Show	USA, Colorado	Telluride	35-65
FRIGHTFEST	Stor Britannien	London	20
MOTEL/X Lisbon International Film Festival	Portugal	Lissabon	Gratis
Leeds International Film Festival	Stor Britannien	Leeds	35-55
Fantasia Film Festival	Kanada	Montreal	45-70$
Fantastic Fest	USA, Texas	Austin	40-60

GRUPP B **196-319$**

Namn	**Land & delstat**	**Stad**	**Pris $**
Horrible Imaginings	USA, Kalifornien	San Diego	25-50
New York City Horror Film Festival	USA, New York	New York City	35-52
SHRIEKFEST 19	USA, Kalifornien & Florida	Los Angeles & Orlando	30-45
FILMQUEST	USA, Utah	Provo	35-60
Nightmares Film Festival	USA, Ohio	Columbus	37-47
The Overlook Film Festival	USA, Louisiana	New Orleans	40-65

GRUPP C **108-178$**

Namn	**Land & delstat**	**Stad**	**Pris $**
GRIMMFEST	Stor Britannien	Manchester	25-50
Freakshow Horror Film Festival	USA, Florida	Orlando	25-35
Sacramento Horror Film Festival	USA, Kalifornien	Sacramento	45-60
Brooklyn Horror Film Festival	USA, New York	Brooklyn	15-45
Grossman Fantastic Film and Wine Festival	Slovienien	Ljutomer	3

GRUPP D **30-80$**

Namn	**Land & delstat**	**Stad**	**Pris $**
Atlanta Horror Film Festival	USA, Georgia	Atlanta	25-50
Buried Alive Horror Film Festival	USA, Georgia	Atlanta	5-30

Youtube länk till filmen ”Abyssus”

https://www.youtube.com/watch?v=DcphsveA06U